

sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af forordning 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EFT L 158, s. 77) — gensidig anerkendelse af eksamensbeviser og etableringsfrihed — forpligtelse til at tage hensyn til samtlige eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser samt ansøgerens relevante erfaring — situationen for en statsborger i et tredjeland, som er indehaver af et eksamensbevis for lægeuddannelse udstedt af dette tredjeland og anerkendt af en medlemsstat, og som ønsker at opnå tilladelse til at udøve sit erhverv som læge i en anden medlemsstat, hvor hun opholder sig lovligt sammen med sin ægtefælle, der er fællesskabsborger

Konklusion

Artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af forordning 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF, er ikke til hinder for, at en medlemsstat nægter at give en tredjelandsstatsborger, som er ægtefælle til en fællesskabsborger, der ikke har gjort brug af sin ret til fri bevægelighed, ret til at påberåbe sig fællesskabsforskrifterne om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser og etableringsfrihed, og forpligter ikke de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor der er ansøgt om tilladelse til at udøve et reguleret erhverv, til at tage hensyn til samtlige eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, selv hvis de er erhvervet uden for Den Europæiske Union, men i det mindste er blevet anerkendt i en anden medlemsstat, samt til ansøgerens relevante erfaring, idet de skal foretage en sammenligning mellem på den ene side den kompetence, der er dokumenteret ved disse kvalifikationsbeviser og denne erfaring, og på den anden side de krav om kundskaber og kvalifikationer, der stilles ifølge national ret.

(¹) EUT C 155 af 7.7.2007.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden den 9. januar 2008 — Har Vaessen Douane Service BV og Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-7/08)

(2008/C 92/18)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Har Vaessen Douane Service BV og Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 27 i forordning (EØF) nr. 918/83 (¹) af 28. marts 1983, som ændret ved forordning (EØF) nr. 3357/91 (²) af 7. november 1991, fortolkes således, at den i denne artikel nævnte fritagelse kan påberåbes ved forsendelser af varer, der enkeltvis betragtet har en ringe værdi, men som, såfremt de tilbydes som en samlet forsendelse, har en samlet værdi, der overstiger værdigrænsen i artikel 27?

2) Skal begrebet »forsendelse fra et tredjeland til en modtager i Fællesskabet« ved anvendelsen af nævnte forordnings artikel 27 forstås således, at det også omfatter tilfælde, hvor varen befinder sig i et tredjeland før forsendelsen til modtageren, men hvor modtagerens kontraktpartner er etableret i Fællesskabet?

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28.3.1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter (EFT L 105, s. 1).

(²) EFT L 318, s. 3.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) den 9. januar 2008 — 1. T-Mobile Netherlands, 2. KPN Mobile NV, 3. Raad van bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit og 4. Orange Nederland NV, procesdeltager: Vodafone Libertel BV

(Sag C-8/08)

(2008/C 92/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøgere:

1. T-Mobile Netherlands
2. KPN Mobile NV